

 <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
---	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová / bakalářská~~

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího / oponenta~~

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Libor Benda, Ph.D.

Práci předložil(a): Jan Tvrz

Název práce: Současné přístupy k řešení problému demarkace

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem předložené práce je kriticky zhodnotit tvrzení Larryho Laudana, že problém demarkace je neřešitelným filosofickým pseudoprobémem, a představit vybrané současné přístupy k řešení tohoto problému. Tento cíl se autorovi podařilo splnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Obsahové zpracování tématu je v souladu s požadavky kladenými na bakalářskou práci. Autor nejprve představuje problém demarkace jako takový, pojednává o klíčovém souvisejícím rozlišení mezi “vědou”, “pseudovědou” a “ne-vědou”, a poukazuje na hlavní překážky, na něž snahy o řešení tohoto problému narážejí. Poté obrací pozornost k Laudanovu článku z roku 1983 “The Demise of the Demarcation Problem”, v němž Laudan rozvíjí argument ohledně principiální neřešitelnosti (a tedy i nedůležitosti) problému demarkace. Tento argument je následně podroben kritickému rozboru, přičemž autorovým východiskem jsou zde zejména texty Massima Pigliucciho a Martina Mahnera, dvou předních účastníků současné filosofické debaty ohledně problému demarkace. Autor se spolu s nimi snaží v opozici vůči Laudanovi ukázat, že problém demarkace představuje relevantní a důležitý problém, který zasluhuje odbornou pozornost a který zejména lze efektivně řešit (a nejedná se tedy o neřešitelný pseudoprobém), třebaže se stávající přístupy k jeho řešení výrazně odlišují od těch tradičních, jež byly východiskem Laudanova skeptického argumentu. Stručné představení vybraných aktuálních přístupů k řešení problému demarkace je pak předmětem závěrečné části práce, kde autor v této souvislosti věnuje pozornost konkrétně přístupu M. Pigliucciho, jehož východiskem je pozdní filosofie Ludwiga Wittgensteina, a přístupu M. Mahnera, který jeho řešení nachází v možné lokalizaci proměnlivého souboru demarkačních kritérií.

K obsahovému zpracování nemám žádné zásadní výhrady, téma je uchopeno vhodným způsobem a ústřední argument má logickou strukturu. Jsem nicméně toho názoru, že jednotlivé kapitoly mohly být zpracovány o něco podrobněji (práce se svým rozsahem ostatně blíží minimálnímu požadovanému rozsahu), což platí zejména pro závěrečné dva oddíly, v nichž jsou představeny zmíněné současné přístupy k řešení problému demarkace. Oba přístupy jsou představeny velmi stručně a místy i poněkud nejasně – čtenář, který tyto přístupy nezná, jim na základě předloženého výkladu pravděpodobně nebude schopen plně porozumět, zatímco čtenář, který je s nimi obeznámen, možná nebude zcela přesvědčen o tom, zda jim rozumí sám autor. Tento dojem je mimo jiné ještě více posílen autorovým chybným používáním slova „nominativní“ namísto „normativní“ v průběhu celého oddílu věnovaného Mahnerovu přístupu k řešení problému demarkace, což – i když možná neoprávněně – vyvolává pocit, že práce nebyla psána se zcela stoprocentním porozuměním pojednávanému tématu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Z formálního hlediska je práce na dostačující úrovni, členění kapitol je přehledné, odkazování na použitou literaturu je v pořádku, jazykový projev autora je převážně dobrý. Celkový dojem nicméně kazí drobné gramatické chyby a zejména stylisticky ne zcela zdařilé pasáže (vzniklé pravděpodobně v důsledku autorovy práce s anglickou literaturou), kterým – třebaže jsou napsány česky – lze poněkud obtížně porozumět. Viz např. pasáž „její teorie jsou tak přízřebivé, že nemají kapacitu na žádná pozorování“ (s. 5) nebo „pojetí je charakterizováno vlákny, která spojují jednotlivé instance pojmu“ (s. 22). Tyto a jiné pasáže se zdají být spíše doslovným (až mechanickým) překladem zdrojového textu, než promyšleným vyjádřením příslušných myšlenek v českém jazyce, což má poněkud negativní dopad na celkovou čitelnost a srozumitelnost jinak pěkně rozvrženého textu.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Vznik předložené práce jsem jakožto její vedoucí neměl možnost sledovat, neboť autor se mnou práci průběžně nekonzultoval a poprvé jsem měl možnost si ji přečíst až po jejím odevzdání. Navzdory tomu je práce jako celek poměrně zdařilá, a to po obsahové i formální stránce. Pominu-li výše zmíněné nedostatky, autor v předloženém textu rozvíjí dobře strukturovaný, přehledný a přesvědčivý argument ohledně aktuálnosti problému demarkace a odkrývá některé současné přístupy k jeho řešení. Slabinou práce je však občasná nesrozumitelnost textu a také přílišná povrchnost, což platí zejména pro závěrečnou část, v níž jsou prezentovány přístupy k problému demarkace rozvíjené Massimem Pigliuccim a Martinem Mahnerem. Práci by v tomto ohledu dle mého názoru prospělo podrobnější zpracování pojednávané problematiky a v neposlední řadě také důkladná jazyková revize. Závěr (i úvod) práce by rovněž mohl být propracovanější.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Pokuste se srozumitelně vysvětlit Pigliucciho přístup k řešení problému demarkace.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Velmi dobře.

Datum: 14. 5. 2021

Podpis:

